

3. Justice U. S. D. o. National Strategy for Information Sharing and Safeguarding. CreateSpace Independent Publishing Platform, 2014. 24 p.

УДК 341.231.14(043.2)

Томіна В.Ю., к.ю.н., доцент,
Одеський державний університет внутрішніх справ,
м. Одеса, Україна

СОЦІАЛЬНЕ ПРОГНОЗУВАННЯ В ГАЛУЗІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Права людини виникають та існують як багатогранне, складне явище, яке спирається на низку соціальних факторів, що обумовлюють їхнє існування. Відтак, проблема прав людини має багатоваріантні виміри, глибоко проникаючи в мораль, філософію, ідеологію, релігію, право тощо. Тому права людини знаходять своє вираження в моралі, в ідеології й у психології людей, у їхньому світогляді в цілому, у практиці суспільно політичних і неполітичних рухів та організацій, у вимогах та особливостях економічного життя сучасного суспільства, у законах. З огляду на це у філософсько-правовій літературі основний принцип обґрунтування прав людини з антропологічних позицій виражається в тому, що «людина як людина повинна мати право» [1, с. 152].

На нашу думку, в майбутньому, буде рости тяга до процесуальної справедливості: люди можуть погодитися з будь-яким рішенням, якщо воно винесено за правилами, якщо ці правила застосовуються однаково до всіх без винятку і не змінюються під час гри.

К. Дузінас помітив цікаву деталь: якщо у Франції в XVIII столітті права людини асоціювалися з протестом, революцією, барикадами і повстанцями, то в США вони спочатку більше асоціювалися з юристами, звітами про дотримання, протоколами та конвенціями, тобто з юридичними засобами захисту. У цій «юридизації» К. Дузінас бачить одну з причин занепаду прав людини. Як тільки права людини з ідеології перетворюються в текст нормативних актів, у держави виникає спокуса «привласнити» собі виняткове право визначати, що є права людини, і претендувати на виняткове право здійснювати захист цих прав від порушень з боку самого себе ж, посилаючи жертв порушень в свій же суд [2].

Ми можемо сприймати права людини як систему цінностей. Цінності багатьох людей, безумовно, збігаються з тим, що пропонують їм вважати цінністю міжнародні конвенції і Конституція України. Люди, як правило, цінують життя, свободу, гідність інших, вважають, що катувати неприпустимо, відбирати чуже - погано, а слабкі мають право на допомогу

і турботу сильного. Але саме в контексті розуміння прав людини як системи цінностей виникає суперечка про універсалізм прав людини. Система базових цінностей в різних країнах і культурах не збігається. Крім того, вона може змінюватися з часом або під впливом зовнішніх факторів. Право, звичайно, може використовуватися як засіб зміни системи цінностей, якщо нова влада захоче виправити звичаї, які вважають варварськими або гальмують економічний розвиток.

Ми вважаємо, що з точки зору інститутів, міжнародна система захисту прав людини добре оснащена сильною і динамічною інституціональною структурою з мандатами, яка ґрунтується на міцних нормах і законах в галузі прав людини. А ось з точки зору ресурсів ситуація менш ясна. На нашу думку, в Україні інтенсивність процесів захисту прав людини, залежить від кількості грандів, які отримують міністерства або громадські організації.

На нашу думку, потрібно постійно прогнозувати виклики в галузі захисту прав людини, з метою своєчасного реагування та удосконалення системи захисту прав людини.

По перше, основним викликом в галузі захисту прав людини є існування конфліктів, в яких беруть участь різні збройні угруповання та навіть держави. Збройні конфлікти будуть стійкою і серйозною проблемою в галузі прав людини, і людство повинно продовжити роботу по боротьбі з безкарністю, в тому числі з боку недержавних діячів, і по посиленню верховенства права на національному та міжнародному рівнях.

З огляду на широкий спектр соціальних і економічних невдач, які поглиблюються в нерівності доходів всередині країн та між ними, також існує базова потреба в більш послідовному застосуванні прав людини в економічній сфері. Труднощі полягатимуть в забезпеченні того, щоб держави були підзвітними і без дискримінації реагували б на потреби людей.

Ми вважаємо, що в майбутньому зіткнемося з труднощами в зв'язку з технологічними інноваціями. Досягнення в біотехнологіях і допоміжної репродукції людини породжують складні етичні дилеми. Контроль даних з боку держав і корпорацій має наслідки для права на недоторканність приватного життя. Що стосується інформаційної війни, ми повинні продовжити наполягати на тому, щоб міжнародне гуманітарне право і правозахисні норми застосовувалися до всіх військових дій, в тому числі і тих, які здійснюються через комп'ютер або за допомогою віддаленого контролю, наприклад, озброєні безпілотні літальні апарати.

Підсумовуючи сказане, можна зауважити, що рівень цивілізованості сучасного суспільства, поряд з іншими чинниками, значною мірою визначається за рівнем моральної та ціннісної мобілізованості суспільства, в тому числі звернення його поглядів у власне майбутнє. Якщо суспільство до кінця не знає, чого воно хоче, заради чого здійснюються

радикальні перетворення, тоді воно виявляє нездатність на даному етапі подолати одне з найнебезпечніших кризових явищ – кризу ідентичності.

Література

1. Філософський зміст і обґрунтування прав людини. Філософія права: підруч. для студ. юрид. вищ. навч. закл. / О.Г. Данильян, О.П. Дзьобань, С.І. Максимов та ін. / за ред. д-ра філос. наук, проф. О.Г. Данильяна. Харків: Право, 2009. С. 149-153.

2. Douzinas C. The End of Human Rights: Critical Legal Thought at the Turn of the Century. Oxford and Portland, England–USA: Hart Publishing, 2000. URL: https://www.academia.edu/36714002/THE_END_OF_HUMAN_RIGHTS_CRITICAL_LEGAL_THOUGHT_1_THE_TURN_OF_THE_CENTURY

УДК 343(043.2)

Туз Н.Д., к.ю.н.,
Крушельницька К.О., старший викладач,
Львівський державний університет внутрішніх справ,
м. Львів, Україна

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ЯК ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЗАХОДІВ ПРИМУСУ

Законом України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015 року в Україні створено абсолютно новий орган забезпечення публічної безпеки і порядку – Національну поліцію України. Працівники поліції одягнені в нову привабливу уніформу, поліцейські здійснюють патрулювання на нових сучасних автомобілях, в більшій мірі процес патрулювання фіксується на відеокамери, поліцейські під час роботи мають можливість використовувати портативну комп'ютерну техніку з доступом до відповідних реєстрів МВС України, з можливістю на місці перевірити деякі потрібні відомості про особу, відношення поліцейських до далеко не легких, специфічних умов несення служби надзвичайно позитивне, є бажання працювати самовіддано, наполегливо, законно. У відповідно до всього цього, рівень довіри населення до поліції, як основного критерію оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції, є достатньо високим. Оцінка рівня довіри населення до поліції проводиться незалежними соціологічними службами в порядку, визначеному чинним законодавством України.

Однак, на сьогоднішній день, існує дуже велика кількість проблемних питань, які потребують свого нагального вирішення.

У ст. 42 Закону України «Про Національну поліцію» визначено, що поліція, під час виконання повноважень, визначених цим Законом,